

Posudek oponenta rigorózní práce

Vysoká škola:	Univerzita Karlova v Praze
Fakulta:	Právnická fakulta
Katedra:	Katedra mezinárodního práva veřejného
Obor:	Mezinárodní právo veřejné
Rig.práci předložil:	Mgr. Martin Popel
Téma rigorózní práce:	Mírové operace v kontextu systému kolektivní bezpečnosti
Konzultant rigorózní práce:	doc. PhDr..Stanislava Hýbnerová, CSc.
Oponent:	JUDr. Martin Faix, PhD., MJI

Výběr tematiky práce a její aktuálnost

Autor předkládá rigorózní práci s názvem „Mírové operace v kontextu systému kolektivní bezpečnosti“. Jednotlivé (mezinárodněprávní) aspekty mírových misí, jako např. aplikace mezinárodního humanitárního práva nebo lidských práv, otázky odpovědnosti příslušníků mírových sborů, atd., jsou v současnosti předmětem zkoumání jak v doktríně mezinárodního práva, tak předmětem diskuzí a změn v praxi mezinárodního společenství. Výrazný je také trend posilování postavení a role regionálních mezinárodních organizací v kontextu mezinárodního míru a bezpečnosti právě prosřednictvím realizace mírových misí. Samotný výběr tematiky předložené práce tak lze hodnotit kladně, protože se jedná o tematiku aktuální a bezpochyby po (mezinárodně-)právní stránce za hodnou diskuze. Jak ale bude níže uvedeno, autor bohužel právě tyto aspekty, které činí problematiku mírových operací aktuální, ve své práci nereflektoval.

Formální stránka práce

Předložená práce trpí řadou formálních nedostatků s různou mírou závažnosti. Autor např. nečísluje jednotlivé kapitoly (co výrazně stěžuje orientaci v textu práce), jednotlivé kapitoly nezačínají na samostatných stranách (např. Předmluva začíná hned za obsahem na str. 6), nadpis kapitoly je umístěn na konci strany a text začíná na straně další (str. 12/13). Formální úprava poznámek pod čarou se jeví rovněž jako nedostačující (chybějící interpunkční znaménka, různorodé zkratky, neznalost citačních norem pro internetové odkazy).

Předložená práce je psána převážně v beletristicko-publicistickém stylu, který zajisté osloví laického čtenáře, pro akademickou práci tohoto druhu je ale nevhodný. Autor se také často uchyluje k obecným závěrům a tvrzením, pro které ale neuvádí argumenty, příp. zdroje, ze kterých čerpal. Obecně lze také konstatovat, že citacím autor nevěnoval příliš pozornosti. Některé kapitoly jsou prakticky zcela bez jakýchkoliv odkazů (např. kapitola „Rules of engagement“), a to i v případech, kdy je zcela jasné, že se nejedná o autorovi původní myšlenky nebo výsledky vlastního výzkumu. Zdroje, ze kterých autor při zpracování práce čerpal, sice zahrnují literaturu (domácí i zahraniční) a částečně také primární zdroje, jejich počet a výběr pro zpracování práce ale nejsou dostačující. V seznamu literatury převažují

obecné učebnice mezinárodního (příp. evropského) práva, naopak chybí odborná literatura se zaměřením na tematiku mírových misí, které existuje nepřehledné množství. Celkové formální zpracování práce tak vytváří dojem – diplomaticky řečeno – nedůsledného přístupu k formální stránce zpracování, která tak nespĺňuje základní kritéria kladené na tento druh akademických prací.

Obsahová stránka práce

Z obsahového hlediska si autor vytýčil cíl „přiblížit v souvislostech téma mírových operací, jejich právního zakotvení a institucionálního uspořádání“. Jak již výše bylo naznačeno, problematika mírových misí je zcela jistě problematikou aktuální a detailně diskutovanou, a to i přes existující rozsáhlý soubor doktrinárních výstupů a poměrně bohatou mezinárodní praxi. Název práce tak vzbuzuje v čtenáři naději, že se o výše uvedených, aktuálních aspektech mírových operací dozví podrobněji. Určité zklamání z obsahu však přichází již při pohledu na členění práce, ze kterého je zjevné, že tyto aspekty předložená práce prakticky nereflektuje. Již členění (možná také kvůli chybějícímu číslování kapitol) odhaluje určitou míru nepromyšlenosti struktury práce, která se pak ukazuje ve všech důsledcích při čtení samotného obsahu. Jednotlivé podkapitoly na sebe navazují částečně, příp. jejich provázanost není jasná vůbec (např. zařazení kapitoly věnované pravidlům nasazení mezi kapitoly věnované popisu tzv. první a druhé generace mírových operací). Kromě toho jsou nadpisy některých kapitol z hlediska obsahového částečně zavádějící (např. kap. „vnitrostátní konflikty“). Pochválit lze zpracování praxe mírových operací a také českého kontextu problematiky.

Nesystematičnost přístupu autora lze demonstrovat i na příkladu vymezení pojmů relevantních v kontextu práce. Autor se pokouší o vymezení pojmů „kolektivní bezpečnost“ a dalších pojmů na straně 9, další definici ale uvádí také na str. 16 v rámci jiné kapitoly. Vymezení pojmů je povrchní, bez doložení zdrojů, ze kterých autor čerpal. Za negativum práce lze rovněž považovat, že autor na některých místech zcela zbytečně a bez vysvětlení odbočuje od problematiky mírových operací do politologicko-publicistických exkurzů, např. popis problematiky vztahů NATO s Ruskem, nebo problematiky dekolonizace. Samotné odbočení od hlavní tematiky obzvláště v případě mírových misí může mít svoje opodstatnění, ale z textu práce bohužel relevance těchto exkurzů patrná není.

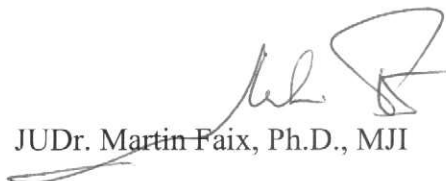
Celkově je ale obsah práce nutno hodnotit – bohužel - jako nedostačující, odrazem čeho je také její závěr, který jak rozsahem, tak i obsahem působí nepřesvědčivě. Autor ve svých závěrečných tezích zcela rezignoval na problematiku mírových operací a uspokojuje se s obecnými závěry typu „klíčovou úlohu OSN v udržování kolektivní bezpečnosti v současném světě žádná jiná organizace nenahradí“. Obecnost závěrů, nedostatečná podloženost tvrzení, částečná pojmová a obsahová nesprávnost (jako v případě uvedeného příkladu, kdy autor zaměňuje „mezinárodní bezpečnost“ za termín „kolektivní bezpečnost“, nedostatek citací a obsahová absence kteréhokoliv z aktuálních aspektů problematiky mírových operací opravňují konstataci, že předložená práce v současnosti nespĺňuje obsahové a formální nároky kladené na rigorózní práce. Autor sice prokázal zájem o danou

problematiku, je ale velkou škodou, že k jejímu zpracování přistoupil nedůsledně. S ohledem na pozitivní aspekty práce doporučuji práci autorovi k přepracování a opětovnému předložení.

Z výše uvedených důvodů předloženou práci k obhajobě

nedoporučuji.

V Praze dne 24.10.2012

JUDr. Martin Faix, Ph.D., MJI